

Jarní nápadník aktivit

pro mladší děti

Milé děti!

Školka se bohužel musela na krátkou dobu uzavřít, ale nebudte smutné! Posíláme Vám nápadník plný pohádek a těšíme se, až se s vámi zase setkáme!

Pohádka o zlatém hadu

Jan Skácel

Zz

**Tenhle málem zlatý hádek
hodil by se do pohádek.
Chytím ho a hada dám
dvěma pyšným princeznám.**

**Jedna druhou nerada,
poperou se o hada.
Hadi, od přírody plaší,
křik a vádu těžko snáší.
Proto honem hádek ten
z pohádky se plazí ven.**

Na téma naší pohádkové písničky O princezně a drakovi si můžete draka doma namalovat.

Natřít ruku temperovou barvou a obtisknout, po zaschnutí dokreslit fixem hlavy, nohy a ocas.

Pozadí lze rozetřít barevnou křídou ☺ jak se bude ten váš jmenovat?

Pomůžеш mamince najít cestu ke
kůzlátkům?

Budka

V poli stála budka. Přiběhla k ní myška Hryzalka.

„Boudo, budko, kdo v tobě bydlí?“

Nikdo se neozval. Myška tedy vlezla do budky a bydlela v ní.
Přiskákala žába Kuňkalka.

„Boudo, budko, kdo v tobě bydlí?“

„Já, myška Hryzalka. Kdo jsi ty?“

„Žába Kuňkalka.“

„Pojď, zůstaň se mnou.“

I přistěhovala se žába k myšce a žily v budce spolu.
Přihopkal zajíc.

„Boudo, budko, kdo v tobě bydlí?“

„Já, myška Hryzalka.“

„Já, žába Kuňkalka. A kdo jsi ty?“

„Zajíček Ušáček.“

„Pojď také k nám.“

I přistěhoval se zajíček do budky.

Jednou se k budce přiloudal medvěd. Zabručel:

„Boudo, budko, kdo v tobě bydlí?“

„Já, myška Hryzalka.“

„Já, žába Kuňkalka.“

„Já, zajíček Ušáček. A kdo jsi ty?“

„Medvěd Huňáč Fuňáč.“

A medvěd tláp, šláp, bác a bác, rozšlapal budku.

Všichni se rozutekli. Medvědovi zůstala jen rozbitá bouda.

(národní pohádka)

Do pohádky

Kouzelnými vrátky,
pospěš s námi do pohádky.
Všichni už se na nás ptají.
Tak už pojď – ať nečekají!

Dvě děti stojí čelem proti sobě. Ruce mají zvednuté do vzpažení a vzájemně se za ně drží (představují tak vrátka do pohádky). Ostatní děti udělají „hada“ – chytí se za ruce a společně procházejí „vrátky“.

S dětmi jsme pohádku Boudo budko dramatizovali ve školce.
Vzpomenete si na všechna zvířátka, která v pohádce vystupují?

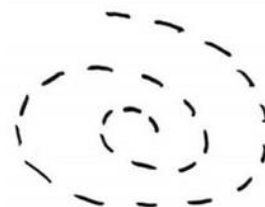
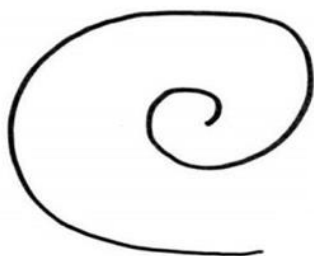
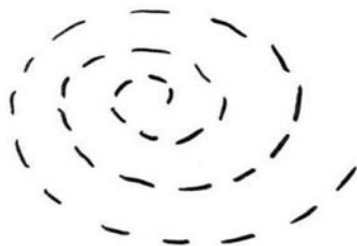
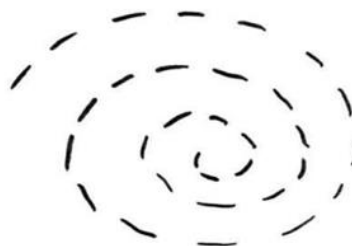
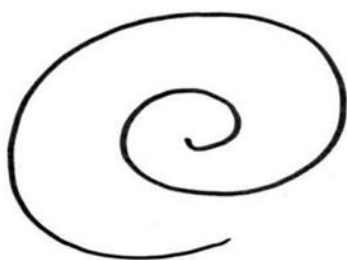
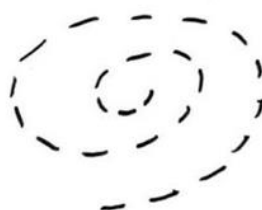
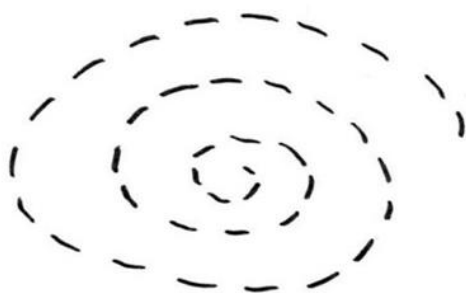
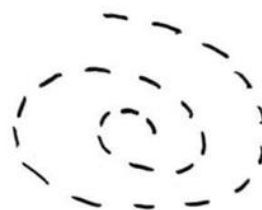
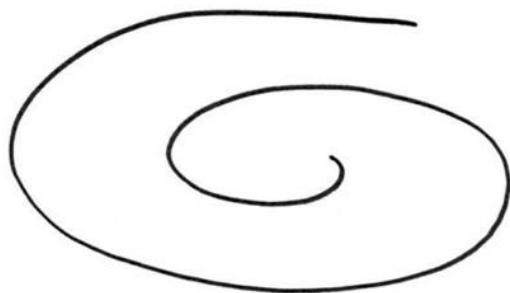
Kdo žije v boudě, budce?

Zakroužkuj všechna zvířátka, která žila v boudě, budce.

Křemílek a Vochomůrka vařili
šípkový čaj.

Pomoz jim ho pořádně zamíchat.
Obtáhni čáry, jako když mícháš
vařečkou v hrnci.

Pohádka O Budulínkovi

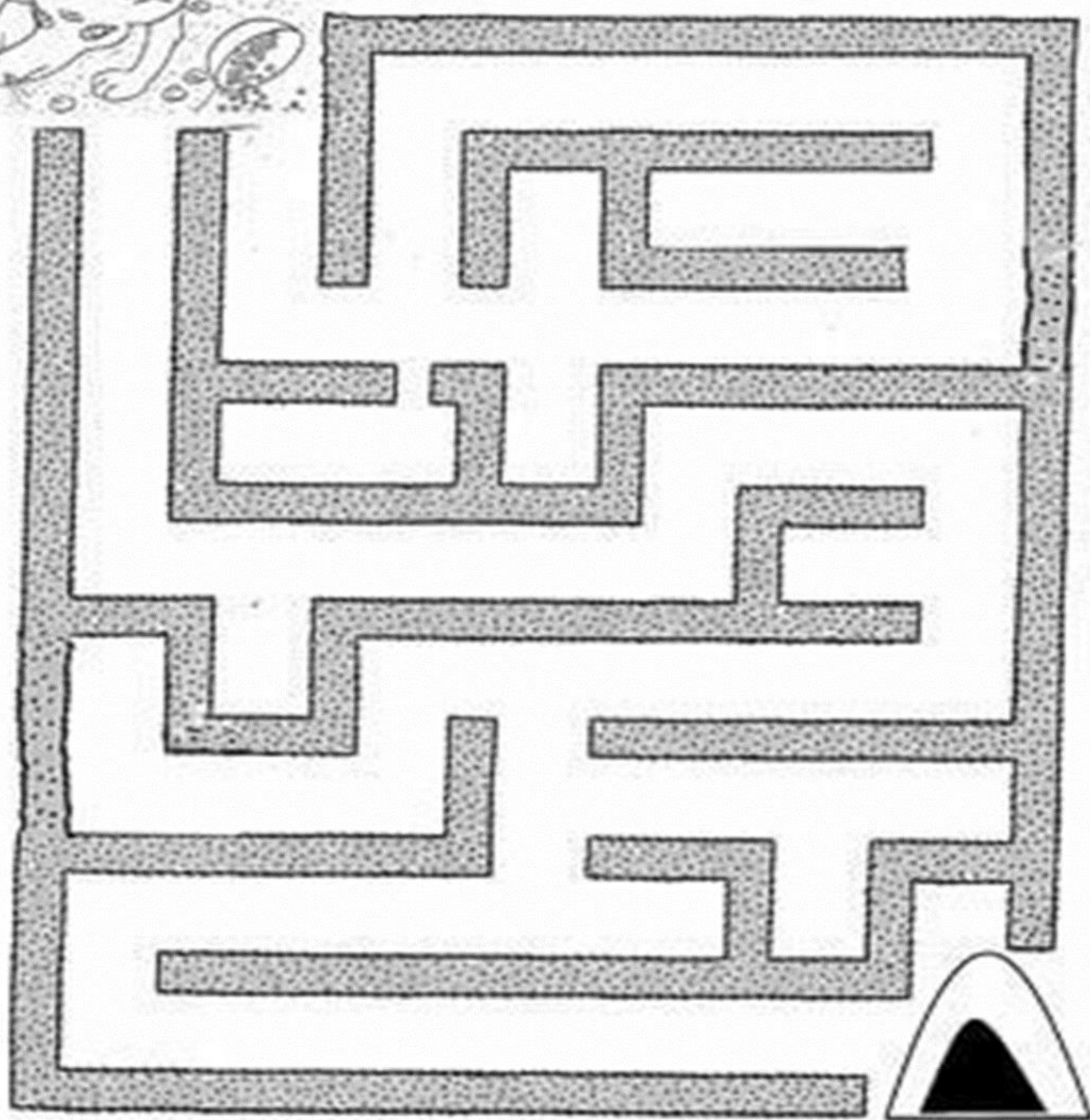
Byl jeden dědeček a jedna babička a ti měli Budulínka. Dědeček a babička chodili do práce a Budulínek býval sám doma. Babička mu říkala: „Buď hodný, Budulínku, hraj si hezky a nikomu neotvírej! V troubě máš hrášek.“ Budulínek si hrál, potom dostal hlad a dal se do hrášku. Najednou přišla liška a prosila: „Budulínku, dej mi hrášku, povozím tě na ocásku.“ Budulínek, že nedá. Ale liška tuze prosila: „Budulínku, dej mi hrášku, povozím tě na ocásku! Pojedeme po lavici, pojedeme po světnici.“ Budulínek se najedl hrášku už dost a ještě mu zbylo. Otevřel lišce, přistrčil jí talíř a povídá: „Na a jez!“ Liška hrášek snědla, vzala Budulínka na ocásek a vozila ho po lavici, vozila ho po světnici, pak s ním vyběhla na silnici, ze silnice do polí, z polí do lesa a tam šup do liščí díry! Dědeček s babičkou přišli domů a hledali Budulínka. Hledali a hledali, ale nenašli. Babička plakala, naříkala a jen svého Budulínka pořád volala. Když to dědeček viděl, vzal housličky, babičce dal bubínek a šli hledat Budulínka. Šli a šli, až přišli do lesa k liščí díře. Poslouchají a zdá se, že tam pláče Budulínek. Dědeček honem naladil housličky, babička si připravila bubínek a už oba spustili písničku: „Máme doma housličky a pěkný bubínek, jsou tam tři lištičky a náš Budulínek.“ Jak to stará liška uslyšela, řekla mladé lišce: „Jdi a řekni jim, ať nehrají, že mě bolí hlava!“ Mladá liška vystrčila hlavičku, ale dědeček ji chňapl a šup s ní do pytle! A zase hráli dál: „Máme doma housličky a pěkný bubínek, jsou tam dvě lištičky a náš Budulínek.“ Stará liška poslala druhou lištičku: „Jdi, ať nehrají, že mě bolí hlava!“ Druhá liška vystrčila hlavičku, ale dědeček ji chňapl a šup s ní do pytle! A zase hráli: „Máme doma housličky a pěkný bubínek, je tam jedna lištička a náš Budulínek.“ Stará liška se rozzlobila: „Jsou to nezvedné děti, všechny tam zůstaly, půjdu raději sama.“ Jak vystrčila z díry hlavu, dědeček ji chňapl, vstrčil ji do pytle a pytel zavázal. Potom vytáhl Budulínka. Budulínek plakal a sliboval, že už nikdy nebude neposlušný. Dědeček a babičku mu odpustili samou radostí, že mají svého Budulínka. Pytel s liškami hodil dědeček na zem, našel si prut a liškám vyprášil kožich. Potom pytel rozvázal a pustil lišky ven. Ty utíkaly!

- 1) Přečtěte si pohádku o Budulínkovi
- 2) Pomoz najít lištičce cestu k Budulínkovi

"BUDULÍNEK"

KUDY VEŽLA LIŠKA
BUDULINKA DO SVĚ NORY?

Pohádka O Koblížkovi

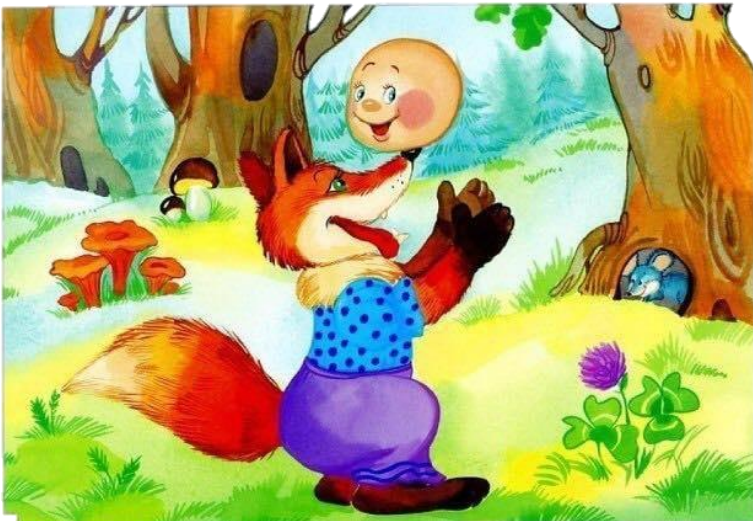
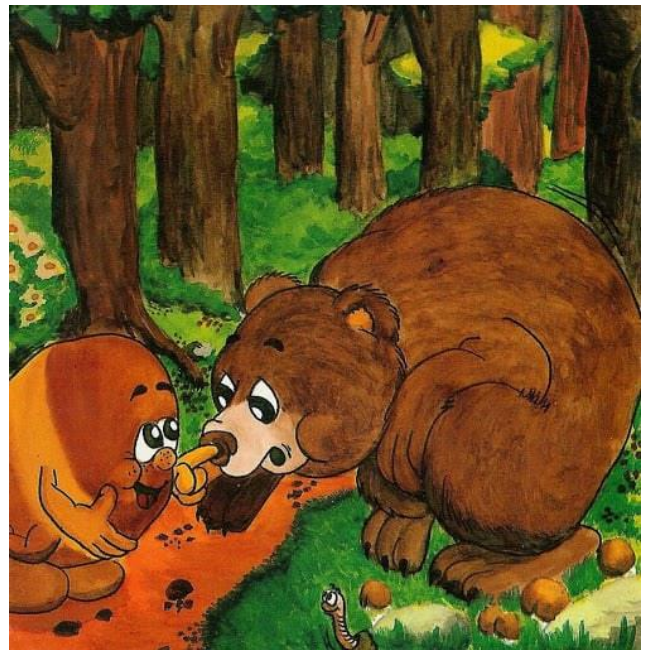
V jedné malé chaloupce, na kraji lesa, žil dědeček a babička. Jednou ráno dostal dědeček chuť na koblížek. Atak šel za babičkou a poprosil ji: „Babičko, prosím tě, usmaž mi dnes k snídani koblížek. Dostal jsem na něj velikou chuť.“ Babička se tedy dala do přípravy koblížka. Vzala trochu mouky, trochu smetánky, vajíčko a cukr, udělala těsto a na másle koblížek usmažila. Pak ho položila na okno, aby vychladl. Jenže koblížek byl neposedá. Chvíli kouká nalevo, chvíli napravo, támhle je louka a tam ves, tam je cesta, za ní les. A už se po té cestě kutálí pryč. Kutálí se kolem té louky, až do lesa. Hned na kraji lesa potká zajíce. Zajíčkoví se sbíhají sliny a říká: „Koblížku, koblížku, já tě sním!“ A už se olizuje. „Nejez mě, zajíčku, zazpívám ti písničku.“ Zajíček nastražil uši a koblížek se dal do zpěvu: „Já koblížek, na sýpce metený, smetanou mísený, na másle smažený, na okénku chlazený. Dědečkovi jsem utekl, babičce jsem utekl, a tobě, zajíčku, uteču taky!“ A kutálel se rychle pryč, až se za ním prášilo. Než se zajíček vzpamatoval, byl už koblížek pryč. Kutálel se dál a potkal šedého vlka. Vlk byl stále hladový, jako každý správný vlk, atak zastoupil koblížkovi cestu a povídá: „Koblížku, koblížku, já tě sním!“ A už na něj cení zuby. „Nejez mě, vlku, zazpívám ti písničku.“ Vlk tedy zavřel tlamu a koblížek se dal do zpěvu: „Já koblížek, na sýpce metený, smetanou mísený, na másle smažený, na okénku

chlazený. Dědečkovi jsem utekl, babičce jsem utekl, zajíčkovi jsem utekl, a tobě, vlku, uteču taky!" A už se zase kutálel dál. Najednou potkal medvěda huňáče. Medvěd rád sladké a tak se zálibně dívá na koblížka a povídá: „Koblížku, koblížku, já tě sním!" A už natahuje tlapy. „Nejez mě, medvěde, zazpívám ti písničku." Medvěd se tedy posadil a koblížek se dal do zpěvu: „Já koblížek, na sýpce metený, smetanou mísený, na másle smažený, na okénku chlazený. Dědečkovi jsem utekl, babičce jsem utekl, zajíčkovi jsem utekl, vlkovi jsem utekl, a tobě, medvěde, uteču taky!" Kutálel se dál a potkal lišku chytračku. A ta k němu hned běží: „Vítám tě, koblížku! Jak jsi hezoučký, kulaťoučký, červeňoučký!" A koblížek se začervenal ještě víc a byl rád, že ho liška pochválila, a hned spustil svoji písničku: „Já koblížek na sýpce metený, smetanou mísený, na másle smažený, na okénku chlazený. Dědečkovi jsem utekl, babičce jsem utekl, zajíčkovi jsem utekl, vlkovi jsem utekl, medvědovi jsem utekl, a tobě, liško, uteču taky!" „To je ale krásná písnička," povídá liška a naklonila se ke koblížkovi, „ale já už jsem moc stará a nějak špatně slyším. Vyskoč, posaď se mi na čumák, ať tě lépe slyším. A zazpívej ji ještě jednou a hlasitěji." Koblížek byl ještě radši. Líbím se jí já a líbí se jí i má písnička. Vyhoupl se lišce na čumák a zazpíval: „Já jsem koblížek, na sýpce ..."

A liška udělala ham a koblížek snědla. V chaloupce si právě v tu chvíli chtěl dědeček dojít na okénko pro vychlazený koblížek. Ať kouká, jak kouká, koblížka nevidí, koblížek je pryč. A protože dědeček má koblížky tuze rád, poprosil babičku, aby mu jich pro jistotu udělala celou mísu. Co kdyby se zase nějaký skutálel z okénka pryč.

1) Přečtěte si pohádku

2) Podle obrázku složte, jak jde pohádka po sobě

Vynikající koblížky na téma pohádky O KOBLÍŽKOVÍ

250g tvarohu

250g hladké mouky

1 lžička sody

1 lžička moučkového cukru

1 lžička rumu (nemusí být)

2 vejce

špetka soli

olej na smažení (pánev)

Propracovat těsto, vyválet na placku 1 cm silnou a vykrajovat kolečka asi 3cm velké. Prstem do nich udělat malý důlek a tím důlkem péci na pánvi dolů, poté otočit a klást z pánve na papírovou utěrku, aby nebyly koblížky tak mastné. Do důlku lžičkou marmeládu a zdobíme šlehačkou. Vynikající a rychle pryč. Dobrou chuť přeje paní učitelka Kačka. Chtěla jsem je péci s Koťátko ve školce tento týden, ale bohužel nám není přáno, tak to zkuste s dětmi alespoň touto cestou 😊

Přejeme pohádkovou zábavu a
posíláme pozdrav!

Paní učitelky ze třídy Koťátek

